

Moje manželka je Cikánka

26.9.2011

□ Tento příspěvek jsem se rozhodl napsat, jelikož se u nás poslední dobou pokolikáté už rozmáhá debata o takzvaných nepřizpůsobivých, tedy o Cikánech. Nejsem sice žádný spisovatel, ale snad moje životní zkušenosti pomohou někomu jinému k vytvoření si vlastního názoru, postoje. Hlavním důvodem však je reakce vlády na vyostřující se situaci v některých oblastech našeho státu, tedy pokračování v nesmyslné politice kupování si času za cenu rozrůstání problému: [Vláda schválila strategii, která má pomoci především Romům](#).

Mým motivem tedy není rozdávání moudrých rad, jak danou situaci vyřešit a zvládnout i když svůj názor pochopitelně mám, ale nabídnout Vám svůj osobní pohled, tedy jak se domnívám, pohled zevnitř.

Nejprve něco o sobě. Jsem vcelku normální člověk, který se zamiloval do Cikánky. Tu jsem si později vzal, máme děti a od dvaceti let, tedy skoro dvacet let, žiji mezi Cikány. Cikáni jsou moje rodina, mám mezi nimi přátele. Sám se považuji za jednoho z nich, tedy pokud uvažuji v souvislostech společnosti, myslím, že dobře rozumím tomu majoritě nejasnému my a oni.

Nejčastější argument, za který se různí ochránci lidských práv schovávají je, že pro Cikány není práce, že lidé jsou rasisti a práci dají raději Ukrajinci, protože je bílý (obě moje děti jsou tmavé, obě studují a nikdy, opravdu nikdy jsem nezaznamenal nějakou diskriminaci ani ve škole, ani mimo ni).

Cikány, které já jsem poznal a se kterými žiji ale nejvíc zajímá, jak se práci vyhnout. Nikdo z nich nestojí o práci za patnáct tisíc, kde má povinnosti, musí do práce chodit i když je venku nehezké počasí, když se mu nechce vstávat do zimy.

Znám některé, kteří tvrdili, že jim práci tam a tam nedají, protože jsou tmaví, ale při podrobnější debatě vyšlo najevo, že neví, jak se o k oné firmě, kde ho odmítli vůbec dostat. Naopak za úspěšného a chytrého je považován ten, kdo se má dobře a pracovat nemusí a není odkázán na nízké sociální dávky. Tedy buď s něčím kšeftuje, nebo krade. To pochopitelně není nemorální, protože má. Ne každý je však natolik chytrý, aby mohl být úspěšný tímto směrem. Potom je hotové štěstí, když se na zpravidla dost překrmeném těle objeví nějaká nemoc. Nejlépe dlouhodobého charakteru. To se potom chodí k doktorovi tak dlouho, až se nám vyklube nějaký ten invalidní důchodek.

Pokud jsou v rodině rodiče, potom je jeden z nich, v lepším případě oba, jsou nemocní natolik, že se o ně musí starat a pochopitelně za to jsou peníze od sociálky. Takže druhý typ úspěšného Cikána je v invalidním důchodu, bere také opatrovnické a všechny dávky co může, pochopitelně dostane státní byt. Přijde si na více než 20 000 Kč měsíčně.

Třetí typ úspěšného je klasická rodina s pěti a více dětmi, kde rodiče jsou nezaměstnaní, někdy manželé, jindy ne (podle toho co je výhodnější, pro muže je lepší být ženatý, mají sice méně peněz, ale má silnější postavení v rodině, než u matky samoživitelky, která bere peníze na sebe a děti a muže v podstatě živí), žijí ze sociálních dávek, které jsou určeny především na výživu a výchovu dětí, ale jak už to v cikánských rodinách bývá, skutečné potřeby peněz jsou někde jinde, stejně jako je jinde hierarchie rodiny.

Nejčastější jsou pochopitelně druhé dva typy, nebo jejich kombinace. Potom máme různé další, ale ty mě nějak netrápí, jelikož □ nejsou pro společnost taková zátěž.

No a někde na konci jsou ti, co někde makají u kopáčů, nebo na stavbě, mají jedno, dvě děti, protože si více nemohou dovolit.

V každém případě se dá říct, že sociální dávky, byť ty nejmenší, považuje Cikán za své právo, za nárok o který nechce v žádném případě přijít a pokud má možnost a je to pro něj výhodné, pracuje na černo, nebo sbírá železo atd.

Je to jenom takové zjednodušené, ale snad to dostatečně prezentuje skutečnost, že pro Cikány, které já znám je práce opravdu poslední možnost, jak přežít. Možná bych si dovilil říct, že je pro mnohé přijatelnější kriminál. Ale v rámci objektivity musím říct, že jsem poznal dva, kteří pracují. Ale ani jeden z nich v současné době nežije s Cikánkou, jsou tedy do jisté míry mimo komunitu, přičemž oba napřed pracovali a potom si našli české partnerky i když z nejnižších společenských vrstev.

Takže je asi jasné, když jsme si objasnili základní způsoby obživy, jak to bude s přístupem ke vzdělání. Pokud se dá takto žít celý život je vzdělání naprosto, ale naprosto k ničemu a troufám si tvrdit, že ani počítače, pastelky, sešity zadarmo a já nevím co ještě přístup ke škole nezmění. Tyto snahy se mi zdají skutečně směšné, ačkoli u majoritní společnosti vzbuzují velký odpor.

Takže teď bych Vám chtěl napsat to nejdůležitější. Pokud se díváte na Cikány s opovržením, přes prsty atd., nebo máte dokonce pocit, že by Vám mohli závidět Vaši životní úroveň, nebo vzdělání, že jste prostě lepší, nebo dokonce, že by se Vám chtěli vyrovnat, být jako Vy tak jste úplně mimo. (Tyto pocity se objevují u malých dětí, u dospělých jsou ojedinělé a vzácné)

Cikáni Vás nenávidí, pohrdají Vámi a máte pro ně cenu jen do té míry, pokud z Vás mohou mít nějaký užitek. Buď Vás podvést, obalamutit, prostě oškubat, nebo u těch hloupějších Vás prostě okrást, oloupit atd. Čím výše postavený je okradený, nebo podvedený, tím větší úspěch. Možná bych si dovilil pravděpodobně nepřesné přirovnání, že se na Vás dívají jako na hospodářská zvířata.

Největší rasisty, které jsem v životě poznal jsem potkal mezi Cikány. Tak jak jsou temperamentní a vznětliví, tak Vás nenávidí. Kdybychom byli v opačné situaci a my byli menšinou v jejich zemi, byli bychom pravděpodobně přesídlení, nebo mrtví. Mimochodem při této sociální politice menšinou s matematickou jistotou zanedlouho budeme.

Na závěr chci říct, že politiku našeho státu trochu chápu. EU vytváří tlak na takové ubohé nesuverénní státy jako jsme my, Maďarsko, Slovensko (i když Slováci si stojí díky svému nacionalismu daleko lépe než my) atd. tlak, abychom si Cikány hýčkali a rozmazlovali je, prostě vytvářeli jim nadstandardní podmínky, jenom proto, že mjí strach, aby náhodou nepřišli okupovat jejich úžasné demokratické země a nemuseli se o ně starat oni, přitom plná huba keců o humanismu je jen zástěrka pro skutečný stav věcí, nebo dílo lidí, kteří z tohoto společenského problému profitují, v lepším případě dílo užitečných blbců.

Ještě zdůrazním, že píšu o svých zkušenostech, o lidech která já osobně znám, používám li tedy etnické označení národnosti Cikán (tak se prakticky všichni sami nazývají), používám je pro skupinu mě známých lidí, ne pro všechny Cikány na světě, jelikož někde a já nevím přesně kde, žijí určitě ti hodní a pracovití Romové, kteří nechtějí nic jiného, než slušně žít a pracovat a celý svět jim hází klacky pod nohy. Tak těch bych se opravdu nerad dotkl.

Bohužel se nemůžu podepsat, jelikož v našem demokratickém státě bych byl za vyjádření svého názoru resp. životních skutečností pravděpodobně odsouzen.

Přeji hezký den

URL adresa článku:

<http://www.zvedavec.org/prispevky/2011/09/4613-moje-manzelka-je-cikanka.htm>